

Šta je rekao profesor istorije Andreas Rot?

Zašto se bavi taj Nemačkinac prevodjenjem ove knjige zajedno sa đacima Nemačke škole na Senjaku u Beogradu?

Vratimo se malo u prošlost. Richard von Weizsäcker tadašnji Predsednik Savezne Republike Nemačke, 1985. godine je govorio o posebnoj odgovornosti naše generacije za budućnost da sprečimo zajedno slične zločine koji su se dogodili tokom Drugog svetskog rata. Što se tiče mene, ja sam prihvatio taj cilj kao misiju i želim da ostvarim ono što je on rekao, da sledim te ideje.

U Beogradu, našao sam najbolje mesto za taj zadatak zbog zločina koje smo mi izvršili tokom Drugog svetskog rata.

A kad sam bio sa đacima prvi put na izletu da posetimo Staro sajmište, primetio sam da pričati o holokaustu danas nažalost sada je tema kao svaka druga. Na licu mesta đaci su pričali o holokaustu, o tome što se desilo tamo kao o svakoj drugoj temi, hladno, bez ikakvog osećanja da se nalaze na mestu zločina. Ja sam bio veoma nezadovoljan tim saznanjem; razumeo sam da treba nešto uraditi, pokrenuti emocije kod učenika.

Moja supruga mi je dala članak koji je gospodin Simić objavio u Politici.

ПОЛИТИКА ONLINE

Ratni dnevnik Reli Pardo
Dragoslav Simić

Bilo je to prvi put da sam čitao o knjizi Reli Alfandari. Bio sam vrlo dirnut i odlučio sam da pročitam tu knjigu – prvi put da sam pročitao neku knjigu na srpskom. Najstrašniji momenat za mene je bio taj pasus kad Reli kaže „... da“.

Pomislio sam, ta knjiga mora da bude prevedena na nemački. Odlučio sam da đaci moraju da budu uključeni i našao sam dvadesetak njih iz različitih odeljenja. Namlađiji od njih su preveli prva poglavlja, a najstariji zadnja. Tako smo uspeli da prevedemo knjigu, ali sada zajedno sa mojim koleginicom Julijanom moramo da proverimo da li je sve u redu. Mislim da projekat kao ovaj jeste najbolji način za učenje istorije. Najbolje mesto za učenje istorije je van škole naričito u Beogradu gde možemo da vidimo i posetimo mesta istorije.

A sada želeo bih da pitam jednu od učesnica prevoda, najmlađu učenicu Lenu Bode. Ona je tipična devojčica u našoj školi, iz mešovitog braka. Otac je Nemač, a majka je Srпкиnja. Ona govori srpski i nemački:

“Zašto si odlučila da učestvuješ na ovom projektu?”

Pa generalno volim da prevodim, zabavno mi je. i izuzetno mi je bilo drago da prevedem takvu knjigu da ljudi koji ne znaju srpski ili engleski isto mogu da dozive ovakvu priču.

“Da li misliš da si učila puno o istoriji Drugog Svetskog Rata?”

Da definitivno, pre ovog projekta sam isto znala nešto, ali ne toliko puno i sad sam tek shvatila koliko je to nepravedno da narod koji je samo svojom religijom drugačiji, na tako brutalan način ubijaju, uopšte ubijaju.